

ningen vedrører internationale aftaler. Og her synes jeg altså, vi må se i øjnene, at ud over at EU-samarbejdet er et lovgivningsmæssigt arbejde, er det altså også et samarbejde mellem regeringer, og her indgår vi indimellem internationale aftaler med tredjelande eller med fremmede magter, som udenrigsministeren sagde det, og her må man altså huske på, at der kan være nationale interesser af den ene eller anden art på spil, som kan kræve, at der er fortrolighed på et område.

Og det, der er vigtigt for Det Konservative Folkeparti – ja faktisk det, der er altafgørende for os – er, at såfremt der foreligger en sag, som kræver fortrolighed, skal der være parlamentarisk kontrol med den. Det må være det, der er det afgørende. Og her er vi jo i en konkret sag, som vi har drøftet, og som også står beskrevet i Enhedslistens beslutningsforslag, blevet belært om, hvor farligt det kan være, at der ikke er parlamentarisk kontrol med den.

Derfor har vi også i Europaudvalget afgivet en beretning, som konkretiserer det og sikrer, at regeringen pålægges at orientere Europaudvalget, når der eksempelvis foreligger et hemmeligt dokument, og det er for os det altafgørende, for vi skal have sikkerhed for, at Folketinget er ordentligt orienteret, også når der foreligger fortrolige ting. Men den sikkerhed mener jeg at vi har fået med afgivelsen af beretningen.

Og jeg kan slet ikke forstå, hvorfor Enhedslisten kalder dette gidseltagning, eller hvad det nu er, man skriver i bemærkningerne til beslutningsforslaget, for så længe der er et flertal af EU-lande, der ønsker at bruge en hemmelig erklæring eller ønsker at holde noget fortroligt, så kan vi jo ikke gennemtrumfe dette i Danmark, for det er jo altså et samarbejde mellem 15 lande, der har national selvbestemmelse, og så er det da bedre, at Folketingets ansvarlige udvalg er blevet underrettet og har fået besked, end at vi bare skal sidde hen i det uvisse, sådan som jeg kan forstå at Enhedslisten egentlig ønsker.

Jeg synes faktisk, Enhedslistens argumentation halter en smule på dette punkt, når man ikke vil medvirke til, at Europaudvalget altid er godt nok orienteret og har den parlamentariske kontrol, og vi kan derfor ikke støtte Enhedslistens to beslutningsforslag.

Formanden:

Resten af den konservative ordførertid bruges af fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Det er om Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 32, forslaget om sanering af Europa-Kommissionens komiteer og udvalg:

Det indeholder mange gode takter, og der er en idé i at nedlægge en række komiteer, hvis de vel og mærke er overflødige, og det er også vigtigt at gennemgå retsakterne eller læse dem mere kritisk igennem for at vurdere, om det nu er en fordel, at dette eller hint vedtages på europæisk plan, eller om landene selv ikke lige så godt kunne foretage en national regulering, der er tilpasset det enkelte land, og så undgår man jo netop arbejdet i komiteerne.

Men der foreligger jo allerede en beslutning om, at retsakterne skal gennemgås, for at man kan se, om noget af det ikke kunne afskaffes eller lægges ud til de enkelte lande. Dette arbejde går godt nok rigelig langsomt; vi hører i hvert fald ikke noget til resultaterne, hvis der er nogle. Så man kan da kun opfordre regeringen til at skubbe på det. Men Enhedslistens forslag kammer til en vis grad over. Vi kan i hvert fald ikke vedtage et stop for oprettelse af nye komiteer under Europa-Kommissionen, for hvis der er behov for ny viden og dermed nye eksperter i de nye komiteer, vil det være ufleksibelt med en dansk politik, der forhindrer dette.

Men da Enhedslisten konsekvent er modstander af det arbejde, der foregår i komiteerne, så er det fair nok, at dét er Enhedslistens politik, men det er ikke vores.

Vi har faktisk støttet arbejdet i komiteerne for at aflaste Rådet i dets arbejde, og det vil vi ikke løbe fra.

Og ud fra det kan vi altså ikke støtte Enhedslistens forslag.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen og derefter hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen havde en bemærkning om de hemmelige papirer, som tilgår Folketingets Europaudvalg. Det er korrekt, at jeg har sagt, at det er jeg meget betænkelig ved, og det er jeg af den enkle grund, at i det omfang, der vedtages hemmelige protokoller, som så sendes fortroligt til Folketingets Europaudvalg, gøres vi, som sidder i Folketingets Europaudvalg, jo medansvarlige for indholdet i disse protokoller og medansvarlige for en eventuel ulovlighed i den forbindelse.